

LEGNESTENONDERZOEK SLACHTKUIKEN- OUDERDIEREN

Ing. R. Meijerhof, onderzoeker slachtkuikenouderdieren

Op het Pluimveeteeltproefbedrijf in Delden wordt praktijkonderzoek uitgevoerd voor de vermeerderingssector. Het onderzoek naar verschillende verschillende typen van geautomatiseerde legnesten neemt hierbij een belangrijke plaats in.

Inleiding

Mechanisering en automatisering van het verzamelen van de broedeieren is een in de praktijk veel geuite wens. Met name de arbeidsbehoefte, de werkomstandigheden en de gebondenheid wordt in de praktijk als nadeel ervaren.

Een belangrijk punt van aandacht is de kwaliteit van de eieren en het aantal eieren dat niet in de legnesten wordt gelegd. Bij automatische legnesten wordt vaak een verhoging van het aantal grondeieren geconstateerd. Het management, de plaatsing, maar vooral ook het type legnest lijkt hierbij belangrijk.

Onderzoek

In 1989 zijn in een onderzoek op het Proefbedrijf in Delden een zestal verschillende nesten beproefd.

Het betrof de volgende nesten:

- Deldens nest: individueel handgeraapt strooiselnest
- Hellmann nest: geautomatiseerd strooiselnest waarbij het strooisel met een band wordt getransporteerd
- Jansen nest: gemeenschappelijk wegrolnest met kunstgras of rubber als bodem
- van Gent nest: individueel wegrolnest met kunstgras bodem
- Tama nest: individueel wegrolnest van kunststof en metaal, met een kunststof kuip als bodem
- Franssen nest: gemeenschappelijk wegrolnest met bodem van kunststof slangen

Resultaten

De proef is uitgevoerd gedurende 40 weken productieperiode. Een aantal technische resultaten die in deze periode zijn behaald zijn weergegeven in tabel.

Uit deze tabel blijkt dat bij het Deldens nest meer broedeieren zijn geraapt dan bij de

overige nesten. Het percentage grondeieren was bij dit nest ook het laagst.

Uit gedragswaarnemingen is gebleken dat ongeveer 35% van de geproduceerde grondeieren verloren gaat. Dit is naar alle waarschijnlijkheid (een deel van) de oorzaak voor het verschil in productie. Dit is met name bij het Tama nest het geval geweest. Bij dit nest werden in aanvang erg veel grondeieren geproduceerd. Waargenomen is dat veel eieren hier verloren gingen, waardoor het uiteindelijke percentage grondeieren dat gevonden werd niet bijzonder hoog was. Door de vele eieren die buiten het nest werden gelegd zijn echter waarschijnlijk "eierpikers" ontstaan, waardoor veel van deze eieren verloren zijn gegaan.

Voor het verzamelen van de eieren was bij de automatische nesten duidelijk minder arbeid nodig dan bij het handgeraapte strooiselnest. Dit is echter afhankelijk van het aantal malen dat de eieren worden geraapt. Bij

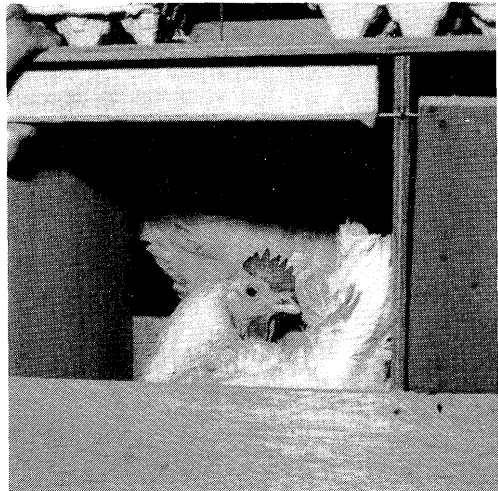

foto 1: Deldens nest, handgeraapt
individueel strooiselnest

tabel 1: technische resultaten

type nest	broedeieren p.a. h.	% grond- eieren	% vuile eieren uit legnest
Delden	159.5	0.8	2.8
Hellmann	151.0	4.0	3.7
Jansen	145.0	2.9	6.7
van Gent	148.9	4.7	2.8
Tama	136.8	4.3	5.0
Fransen	147.9		5.3

wegrolnesten wordt veelal 2x per dag rapen aangeraden, om beschadiging op de band te voorkomen. Bij strooiselnesten met een dikke laag strooisel wordt vaak met 1 x rapen per dag volstaan. Globaal kostte het verzamelen van de eieren bij het handgeraapte nest 2x zoveel tijd als bij de automatische nesten. Hier staat tegenover dat het rapen van de grondeieren bij deze laatste nesten duidelijk meer tijd kostte, waarbij de arbeidsomstandigheden duidelijk minder aangenaam zijn.

conclusie

Automatische nesten zijn aantrekkelijk uit het oogpunt van arbeid tijdens het eieren verzamelen. Voorwaarde hierbij is echter wel dat het percentage grondeieren binnen redelijke grenzen blijft. Bij een te hoog percentage grondeieren wordt de besparing op arbeid gedeeltelijk teniet gedaan doordat meer arbeid voor het verzamelen van de grondeieren nodig is. Bovendien gaan dan meer eieren verloren, zodat het nest uit economisch oogpunt minder aantrekkelijk wordt.